

Të drejtët do të jetojnë me besim

A 'jetojnë të drejtët me besim' apo 'jetojnë me çdo fjalë që del nga goja e Perëndisë'? Tani, Krishti është besimi që do të shfaqet (Gal 3:24), folja e mishëruar, prandaj, i drejti do të jetojë nga Krishti (Rom 10: 8). Të gjithë ata që janë ringjallur me Krishtin janë sepse jetojnë me besim dhe profeti Habakuk dëshmon se ata që jetojnë me besim janë të drejtë.

Të drejtët do të jetojnë me besim

"Por për atë që nuk praktikon, por beson në atë që justifikon të pabesin, besimi i tij llogaritet si drejtësi" (Rom. 4: 5)

Prezantimi

Ekspozita e apostullit Pavël është goditëse kur ai e pohon atë "Perëndia justifikon të pabesin" (Rom. 4: 5). Bazuar në atë që e justifikon Perëndia të ligun? Si mundet që Zoti, duke qenë i drejtë, të deklarojë të padrejtë? Si ta bëni atë pa kompromentuar drejtësinë tuaj? Nëse Zoti do të thoshte: "... Unë nuk do të justifikoj të pabesin" (Da 23: 7), si mundet që apostulli i johebrenjve të pretendojë se Zoti i justifikon të pabesët?

Hiri dhe besimi

Përgjigjja është e thjeshtë: Zoti i justifikon (lirshëm)

mëkatarët me hirin e tij të mrekullueshëm! Megjithëse përgjigjja është e thjeshtë, pyetja mbetet: si e bën Ai këtë? Përgjigjja është gjithashtu e thjeshtë: me anë të besimit “... të na çojë te Krishti, që të justifikohemi me anë të besimit” (Gal 3:24).

Përveç që Zoti justifikon të ligun, është e sigurt që njeriu justifikohet me anë të besimit “Prandaj, duke qenë të justifikuar me anë të besimit, ne kemi paqe me Perëndinë përmes Zotit tonë Jezu Krisht; përmes së cilës ne gjithashtu kemi një hyrje me anë të besimit në këtë hir në të cilin qëndrojmë; dhe ne mburremi me shpresën e lavdisë së Perëndisë” (Rom. 5: 1-2).

A justifikon Zoti për shkak të besimit që njeriu i jep Atij? A ishte besimi i njeriut entiteti justifikues?

Përgjigjja gjendet në Romakëve 1, vargjet 16 dhe 17: “Meqenëse nuk kam turp nga (ungjilli i Krishtit), sepse është (fuqia e Zotit) për shpëtimin e secilit që beson; së pari nga hebreu, dhe gjithashtu nga greqishtja. Sepse (në të drejtësia e Zotit zbulohet nga besimi në besim), siç është shkruar: Por të drejtët do të jetojnë me besim” (Rom. 1:16 -17).

Edhe pse në Dhjatën e Vjetër, Zoti vazhdimisht u thotë gjykatësve Izraelitë që ata duhet të justifikojnë të drejtin dhe të dënojnë të pabesin dhe të deklarojnë për Vetë: “... Unë nuk do të justifikoj të pabesin” (Da 23: 7), apostulli Pavël përdor Habakukun i cili thotë: ‘Të drejtët do të jetojnë me besim’, për të demonstruar se Zoti i justifikon të pabesët!

Zoti e justifikon njeriun përmes Krishtit

Përmes vëzhgimit që apostulli Pavël i bën Habakukut, është e qartë se besimi nuk i referohet besimit të njeriut, por më

tepër Krishtit, besimit që do të shfaqej “Por para se të vinte besimi, ne ishim mbajtur nën ligj dhe të mbyllur për atë besim që do të shfaqej” (Gal 3:23).

Çfarë besimi do të shfaqej? Ungjilli i Krishtit, i cili është fuqia e Zotit, është besimi që u bëhet i dukshëm njerëzve. Ungjilli është besimi për të cilin të krishterët duhet të përpiqen (Jd1: 3). Mesazhi i ungjillit është predikimi i besimit (Gal 3: 2, 5). Ungjilli është besim, përmes të cilit u zbulua hiri “Sepse me anë të hirit jeni të shpëtuar, me anë të besimit; dhe kjo nuk vjen nga ju, është (dhuratë nga Zoti “) (Efes. 2: 8).

Ungjilli nuk erdhi nga asnjë njeri, por është dhuratë e Zotit “Nëse e njihni dhuratën e Zotit dhe kushdo që po ju kërkon: më jepni një pije, do ta pyesni dhe ai do t’ju japë ujë të gjallë” (Gjoni 4:10).

Krishti është dhurata e Zotit, tema e predikimit të besimit, përmes së cilës njeriu ka hyrë në këtë hir. Prandaj, kur Bibla thotë se pa besim është e pamundur të kënaqësh Zotin, duhet thënë se besimi që i pëlqen Perëndisë është Krishti, besimi duhet të zbulohet dhe jo, siç mendojnë shumë, se është besimi i njeriut (Hebr 11: 6).

Shkrimtari tek Hebrenjve, në vargun 26 të kapitullit 10 demonstroi se nuk ka asnjë sakrificë pasi të marrin njohurinë për të vërtetën (ungjillin) dhe se, për këtë arsye, të krishterët nuk mund ta refuzonin besimin që kishin, i cili është një produkt i besimit (ungjill) (Hebr 10:35), pasi që, pasi të bëjnë vullnetin e Zotit (që do të besojnë në Krishtin), ata duhet të kenë durim për të arritur premtimin (Hebr 10:36; 1 Gjonit 3:24).

Pasi citoi Habakukun, shkrimtari tek Hebrenjtë vazhdon të flasë për ata që jetuan me besim (Hebr 10:38), domethënë njerëz si Abrahami që u justifikuan nga besimi që do të shfaqej “Tani, ndërsa Shkrimi parashikonte që Zoti do të

justifikonte johebrenjtë me anë të besimit, ai së pari i njoftoi ungjillin Abrahamit, duke i thënë:” Të gjithë kombet do të bekohen te ti “(Gal. 3: 8)

Çdo gjë është e mundur për Zotin

Abrahami ishte i justifikuar sepse besonte se Zoti do të siguronte Farë, diçka e pamundur në sytë e tij, ashtu si është në sytë e njerëzve që Perëndia justifikon të ligun “Tani, premtimet iu bënë Abrahamit dhe pasardhësve të tij. Ai nuk thotë: Dhe pasardhësve, si duke folur për shumë, por si për një: dhe pasardhësve tuaj, që është Krishti ”(Gal 3:16).

Krishti është themeli i vendosur i gjërave që priten dhe prova e gjërave që nuk shihen. “Tani, besimi është themeli i fortë i gjërave për të cilat shpresohet dhe prova e gjërave që nuk shihen. Sepse me anë të tij të lashtë morën një dëshmi ”(Heb 11: 1-2), sepse i drejti jeton dhe merr një dëshmi se ai i ka pëlqyer Perëndisë përmes Krishtit (Titit 3: 7).

Fjala që Abrahami dëgjoi është ajo që prodhoi besimin e patriarkut, sepse “Por çfarë thotë? Fjala është me ty, në gojën tënde dhe në zemrën tënde; kjo është fjala e besimit, të cilën ne predikojmë...” (Rom 10: 8), që kur “Kështu që besimi është me anë të të dëgjuarit dhe të dëgjuarit me anë të fjalës së Perëndisë” (Rom 10:17). Pa e dëgjuar fjalën që vjen nga Zoti, kurrë nuk do të kishte besim tek njeriu tek Zoti.

Elementi që prodhon justifikim është fjala e Krishtit, sepse përmban fuqinë e Zotit që bën të mundur justifikimin e të ligut “Të dish: Nëse i rrëfesh me gojën tënde Zotit Jezus dhe beson në zemrën tënde se Zoti e ringjalli prej së vdekurish, do të shpëtoni. Meqenëse me zemër besohet për drejtësi dhe me gojë bëhet rrëfim për shpëtim ”(Rom 10: 9-10).

Kur njeriu dëgjon ungjillin dhe beson, ai merr fuqi për

shpëtim (Rom. 1:16; Gjoni 1:12) dhe zbulon justifikimin, sepse kalon nga vdekja në jetë sepse besoi në besim (Rom. 1:17). Thruoghshtë përmes ungjillit që njeriu bëhet një fëmijë i Zotit “Sepse të gjithë ju jeni fëmijë të Perëndisë me anë të besimit në Krishtin Jezus” (Gal 3:26; Gjoni 1:12).

Fuqia e zotit

Pse apostulli Pavël pati guximin të pohonte se Zoti bën atë që Ai vetë ua ndaloi gjykatësve të Izraelit të bënë? Sepse ata nuk kishin fuqinë e nevojshme! Për të bërë një gjë thjesht të padrejtë, është e nevojshme të kesh të njëjtën fuqi që Jezusi demonstroi në shërimin e një paralizitiku pasi i fali mëkatet e tij.

“Tani që ju të mund të dini se Biri i Njeriut ka fuqi mbi tokë për të falur mëkatet (ai i tha të paralizuarit), unë po të them, çohu, merr shtratin tënd dhe shko në shtëpi” (Lk 5): 24)

Besimi i justifikuar është fuqia e Zotit “... që të justifikohemi me anë të besimit” (Gal 3:24), sepse kur një njeri beson se është pagëzuar në vdekjen e Krishtit (Gal 3:27), domethënë, ai merr kryqin e vet, vdes dhe varroset “Apo nuk e dini se të gjithë ata që u pagëzuan në Jezu Krishtin u pagëzuan në vdekjen e tij?” (Rom. 6: 3). Tani ai që ka vdekur dhe i justifikuar është në mëkat! (Rom. 6: 7)

Por, të gjithë ata që besojnë dhe vdesin me Krishtin, gjithashtu e rrëfejnë Krishtin sipas asaj që kanë dëgjuar dhe mësuar “Megjëse njeriu me zemër beson për drejtësi dhe me gojë rrëfen për shpëtim” (Rom 10: 9-10).

Tani ai që rrëfen Krishtin është sepse, përveç që është pagëzuar në Krisht, ai tashmë ka veshur Krishtin. Rrëfimi është fryti i buzëve që prodhon vetëm ata që janë të lidhur me

Oliveira të vërtetë “Për të gjithë ata që ishit (pagëzuar) në Krishtin, ju e keni veshur Krishtin” (Gal 3:27); “Prandaj, le t’i ofrojmë gjithmonë një flijim lavdërimi Perëndisë, domethënë frytit të buzëve që rrëfejnë emrin e tij” (Heb 13:15); “Unë jam hardhia, ju jeni degët; kush është në mua dhe unë në të, ai jep shumë fryt; sepse pa mua nuk mund të bësh asgjë (...) Ati im është përlevduar në këtë, që ju të jepni shumë fryte; dhe kështu do të jeni dishepujt e mi “(Gjoni 15: 6, 8).

Dëshmia që Zoti jep se njeriu bie thjesht mbi ata që, pasi u varrosën, venë mbi Krishtin, domethënë vetëm ata që tashmë janë ringjallur me Krishtin deklarohen të drejtë përpara Perëndisë. Vetëm ata që janë krijuar përsëri, domethënë, që jetojnë përmes besimit (ungjill) janë pak para Zotit “Të drejtët do të jetojnë me besim” (Hk 2: 4).

Të drejtët do të jetojnë me besim, domethënë me besimin që do të shfaqet dhe të cilin ne tani predikojmë (Rom 10: 8). Të gjithë ata që janë ringjallur me Krishtin janë sepse jetojnë me besim dhe profeti Habakuk dëshmon se ata që jetojnë me besim janë të drejtë.

Prandaj, kushdo që nuk u beson veprimeve të veta, por qëndron në Zotin që justifikon, besimi i tij i merret si drejtësi “Por atij që nuk praktikon, por beson në atë që justifikon të pabesin, besimi i tij i konsiderohet si drejtësi” (Rom. 4: 5); “Dhe ai besoi në Zotin dhe e ngarkoi atë me drejtësi” (Zan. 15: 6), sepse duke besuar njeriu konformohet me Krishtin në vdekjen e tij dhe ngrihet me fuqinë e Zotit, njeriu i ri që po krijohet dhe i shpallur i drejtë nga Zoti.

Fjala e Zotit është shfaqur besimi dhe të gjithë ata që besojnë në të nuk do të hutohen “Siç është shkruar: Ja, unë po vendos në Sion një pengese dhe një shkëmb skandali; Dhe kushdo që beson në të nuk do të hutohet ”(Rom. 9:33), domethënë në ungjillin, që është fuqia e Zotit, zbulohet drejtësia e Zotit, e cila është e besimit (ungjillit) në besim (besimtare) (Rom.

1 : 16-17).

Të drejtët do të jetojnë në Krishtin, sepse çdo fjalë që del nga goja e Perëndisë do të jetojë njeriu, domethënë pa Krishtin, i cili është buka e gjallë që zbriti nga qielli, njeriu nuk ka jetë në vetvete (Gjoni 3:36) ; Gjoni 5:24; Mt 4: 4; Heb 2: 4).